

МАЛКАТА ДОНОСЧИЦА.

одорка имаше единъ лошъ навикъ; тя обаждаше (донасяше) на хората всичко, което се кажеше прѣдъ нея; тя прѣувеличаваше сжщо онова, което чуеше.

Хората ѝ знаѣхх и се криххх отъ нея. Когато отиваше въ нѣкоя къща, всѣки мълчеше и чакаше до като излѣзе, та тогава да говори.

Веднѣжъ лѣкаря дойде да прѣгледа малкото ѝ братче Павли, което бѣше много болно. Баща ѝ тѣжко попита лѣкаря, а той му пришениж на ухото: „Дѣтето ще умрѣ! Пригответи жена си, за да ѝ съобщимъ това нещастие“.

Тодорка, която чу всичко, се затече въ стаята при майка си и извика силно: „Мамо, Павли ще умрѣ! Доктора ей сега каза това на татя!..“

Бѣдната майка *примрѣ* отъ тѣзи думи. Тя легнж болна и вече не станж.